

LA GUERRA DE SUCESSIÓ ESPANYOLA

Durant l'època moderna, a Europa el mal ens governa.

És temps de prosperitat, sortim de l'antiguitat.

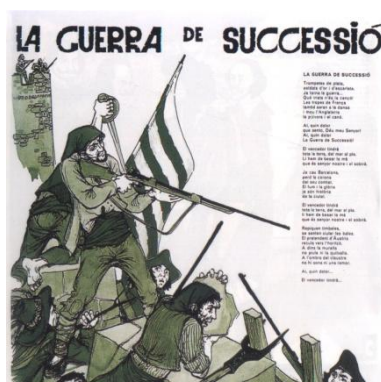
Deixant enrere els feudals, de sang s'ompliran bassals,

amb guerres i patiment destrossant el continent.

A Europa, revolucions provocaran els canons.

Amb tot això el que us vull dir és el que contaré aquí:

Si ens situem just a Espanya, hi passa una cosa estranya.

Hi ha un tron buit i molts que el volen, i el conflicte no resolen.

Carles II de Castella, governant de meravella,

conegut com l'embruixat, era més lleig que un pecat.

Amb antecedents reials, d'endogàmia mig malalts,

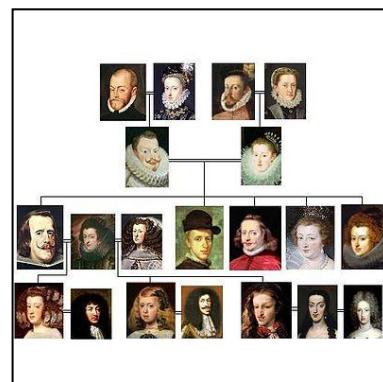
Carles II nasqué eixorc però això no el feu ser orc.

Va casar-se més d'un cop, però sort no tingué a prop.

Va morir el 1700 sense a qui deixar els seus béns.

De la Casa d'Àustria era, família poc austera.

També n'era Leopold, que el tron desitjava molt.

Carles en el testament deia qui seria el següent.

Trià Felip de Borbó, que semblaria fosc.

Era nét d'un rei francès per Espanya força admès.

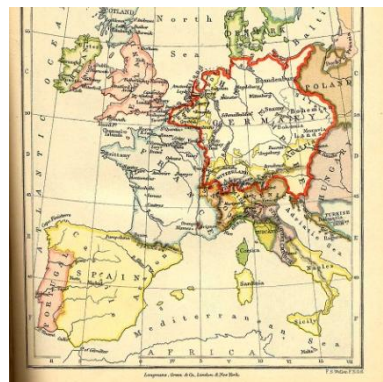
Un Leopold lluitador s'enfrontà amb el Borbó.

Tot això va comportar el que ara us volem contar:

La Guerra de Successió escolliria el millor.

Una Europa fragmentada no es va quedar callada.

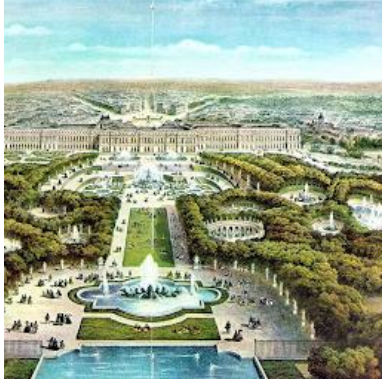
Tots els països menys França, seguiren amb confiança

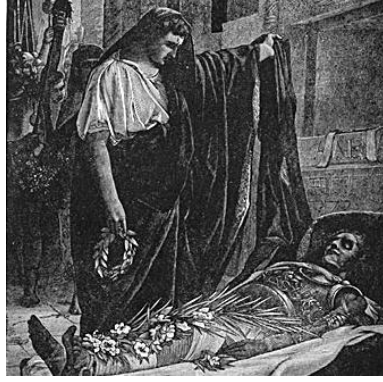
el desig de Leopold, no pas per voler-lo molt.

Ho feien amb l'objectiu, segons la història diu,

d'evitar el poder de França en època de bonança.

Però Leopold morí sense poder-ho complir.

La batalla pel mandat no s'havia pas tancat.

Carles d'Àustria seguí la guerra per dirigir.

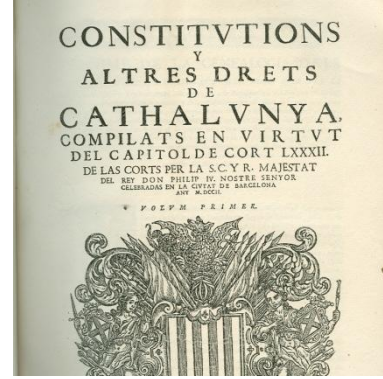
Felip de Borbó impassible començà a fer-se temible.

Amenaçava prohibir tot el que es va construir.

Feia anys que a Catalunya es lluitava amb molta punya

per les constitucions a partir d'eleccions,

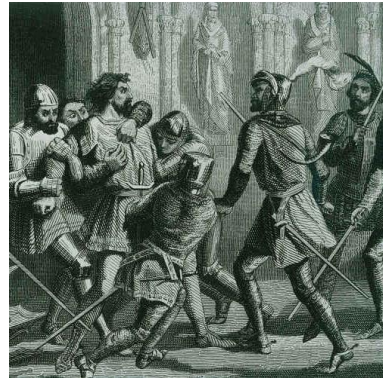
que donaven al seu poble els mateixos drets que a un noble.

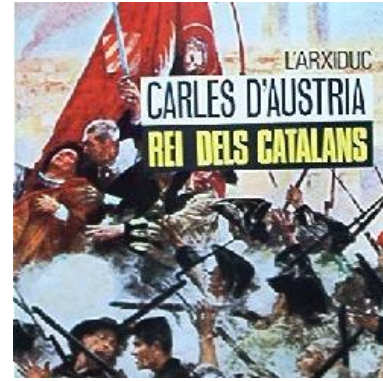
Felip es va condemnar en tocar el català.

A més prohibí als catalans comerciar amb els importants.

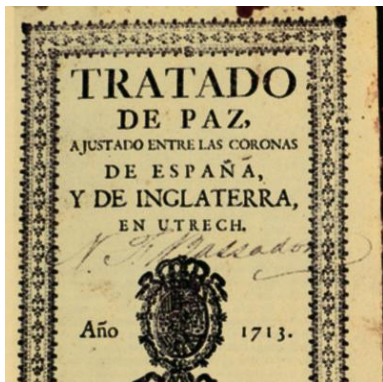
Els catalans enfadats, es van sentir abandonats.

Carles va rebre suport dels que en ell veien confort,

però l'ajut català no els va poder aturar.

El tractat d'Utrecht signà el final del català.

Felip fou declarat rei i imposà la seva llei.

El 1713 es féu i ara Felip era Déu.

La ciutat de Barcelona lluitava per la corona.

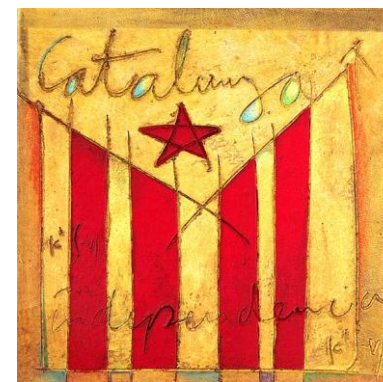
I mentre que molts ploraven, a Barcelona aguantaven.

La guerra durà un any més i moriren molts guerrers.

Al setembre, l'onzè dia el llarg setge acabaria.

La derrota és recordada i n'hem fet una diada.